

TEOZOFIJA

God. IX Br. 3-4 ZAGREB - JUGOLAVIJA 1936

Šezdeseta obljetnica Dijamantskog Jubileja 1935

Pretsjednikov pozdrav (sa radia u Madrasu)

Članski Drugovi!

Pozdravljam Vas najsrdačnije iz Adyara za ovu prigodnu slavu šezdesete obljetnice Teozofskoga Društva i njegova izražaja u Vanjskom svijetu.

Naše je Društvo jedan od onih pokreta u svijetu, koji postoji u svrhu Univerzalnoga Bratstva, bez svake razlike rasa, narodnosti, vjere, klase, boje ili naziran a.

Društvo traži od onih koji bi mu se željeli pridružiti jedino da simpatizuju sa trima rečenicama koje izražavaju svrhu njegovu: prva kazuje da Društvo postoji za to, da pomogne svijetu da ga se privede pravom bratstvu, koje će razlikama da se jača, nipošto slabi ili razara; druga rečenica ističe potrebu da se proučavaju velike religije, tako da se time dokuči njihovu pravu svrhu i uza amni odnos; treća iznosi da je društvu i ta svrha da potiče hrabro na otkrivanje Istine napose u onim područjima koja još čovjek nije dotle istražio a sve

to u načelu jedinstvene društvene lozinke:

»Nema Religije nad Istinom«

Izvještaji Društva pokazuju da je ono privuklo blizu 150.000 lica, koja su mu se kao članovi pridružila otprilike iz 50 zemalja; mnogi su postali članovima iz simpatije prema kojoj od triju tačaka što izražavaju velike ciljeve i svrhu društva, gorljivi za bratstvo, gorljivi za razumijevanje, gorljivi za Istinu; ali ima onih koji su se pridružili poradi snažnoga odaziva što su ga nalazili u svojoj nutrašnjosti s obzirom na izjave dvaju velikih osnivača Društvenih — gospođe H. P. Blavatski i Pukovnika H. S. Olcott-a — o njegovu postanku i svrsi te o onom izvoru iz kojega je poteklo, što su sve u punom smislu i značenju njihovu potvrdili i njihovi nasljednici.

Osnivači su ustvrdili jasno i bez greški jezičnih da Društvom pokreće nekoliko onih što su u čovječanstvu pokročili naprijed smjerom svoje evolucije Života, koji su zaista, samom tom činjenicom Starija Braća Čovječanstva onako isto kao što su ljudi starijom braćom prema carstvu nižem od ljudskoga. Oni su otkrili da Društvo ne posto i jedino za to da postane živim svjedokom da je univerzalno Bratstvo života realnost i da ga se može postići i ostvariti, ne postoji ni za to da prouči i razumije sve one premoge oblike u kojima se Mudrost otkriva čovjeku, ni za to da potiče na studij skrivene istine, ali ne manje ni za to, da postane naročitom provodnicom i posrednikom između života što se razvija u carstvu ljudi i onoga što obuhvaća carstvo nadljudi, da tako konačno ono malo njih zahvati jače korak svoj prema cilju, i primakne mu se brže u carstvu ljudi, te dokuči kraj njegov, i nađe se na otvorenom putu onom višem carstvu, što je iznad toga.

Mnogi su se članovi pridružili i došli su u Društvo da zadovolje svojoj težnji i ubrzaju tako svoj napredak u razvoju života, jer su svom nutrašnjosti svojom osvjedočeni da ima ponegdje onaj uzani put — Put Svetosti, kojim se prolazi uz pomoć onih većih Putnika što su najvernijim Vodićima našim, umnicima i prijateljima. I ti članovi na neki način znaju da im Teozofsko Društvo, a nadasve vrijedna Nauka Teozofije može da pomogne u jednom i u drugom u tom da provjere osvjedočenje svoje kao i u tom da zadovolje težnji svojoj.

Za vrijeme minulih šezdeset godina sproveden je divan rad. S pomoću Teozofije svijet se stalno mijenjao; ali pred nama je veliki posao, a čeka i naraštaje što dolaze, ako samo ostanemo u svakom pogledu oprezni i ne uklonimo s vida osnovnu svrhu Društva. U prvom redu valja da nastavimo nastojeći oko toga, da učinimo bratstvo živom realnosti unutar čitavoga Društva, valja da postanemo podobni da poklanjamo sve više i više razumijevanja svemu, i da cijenimo sva ona mnoga i različito oprečna shvaćanja Teozofije, kako ih naši članovi vole da izrazuju, budući da svaki član t i m e š t o s e p r i d r u ž i o uživa punu slobodu u svomu traženju Istine, i ne smije da među svojim drugovima nailazi na dogmatizovanje što sputava, kojim traži da se jedino to njegovo naziranje obilježi kao ona pravo označena Istina.

U drugom redu iako ne sasvim isključivo treba da se osobito i napose brinemo oko širenja Teozofije za koju su naši osnivači bili povlašteni da je prime. Ne smijemo nikada da dopustimo da nam u biti svojoj tama kojih ličnih poriva zastre život Teozofije. Teozofija nam je došla čista, bez truna čega ličnoga. Tako čistu i bez ičega ličnoga valja da je predajemo dalje.

U Trećem redu proniknuvši mudrost do u krajnost načela Teozofije, valja da ih usvajamo da se tako pomogne Svijetu; valja da poznajemo Mudrost, ali također da i radimo za Mudrost. Dajte stoga da proslavimo ovaj Dijamantski Jubilej, postavljajući naše Društvo na ove čvrste temelje Mudrosti i Djelatnosti što će, ostavši zauvijek takovima, učiniti Društvo vječnim.

Nikoje prilike ne mogu da zaustave Društvo u kojem su svi članovi bez iznimke povezani među sobom iskrenim prijateljstvom i razumijevanjem, i u kojem svi poštuju slobodu svakoga. Gdje se prijateljstvo i sloboda nalaze priljubljeni rame uz rame, život i snaga izrazuje se u onom obliku kako ih Nutrašnji Osnivači Sami očekuju da ugledaju u Svomu Društvu.

PRETSJEDNIKOVA PORUKA

(za naredne godine)

Sa Dijamantskoga Jubileja

Mislim da bi nam bila misao vodilja za narednih nekoliko godina:

Solidarnost
Mudrost
Aspiracija

kako to sadrže Tri tačke naših ciljeva.

Aktivnost

kao plod svega troga.

Za veliki događaj šezdesete obljetnice Diamantskoga Jubileja Teozofskoga Društva pretežni dio ovoga broja našega lista neka je u znak zahvalnosti Onima koji su nanovo donijeli svijetu Teozofiju i dali mu Teozofsko Društvo. Ujedno neka je hvala i onima koji su Mudrošću i Snagom osnovali Društvo u Slobodi i Prijateljstvu za Služenje, a otišli su prije nas da pomažu njegov napredak u budućnosti.

TEMELJAC KAMEN - UGAONIK

Teozofsko Društvo odabrano je da bude ugaonim temeljem za osnutak religija čovječanstva u budućnosti. Da se postigne namijenjena svrha, utvrđeno je da se jače, mudrije i svom dobrom voljom sjedini ono više sa onim nižim i sljubi društvene skrajnosti alfa i omega. Bijela rasa mora prva da pruža drugarsku ruku tamnoputnim narodima.

Radije neka nestane Teozofskoga Društva sudbinom njenih osnivača, nego da bismo dopustili te ono ne bi postalo boljim od magijske učionice i prostorije za okultizam — MAHA-COHAN. Pisma Majstora Mudrosti serija 1. stranica 5, 10.

BRATSTVO NAŠA JE MISIJA

Vjerujte svim srcem svojim u pobjedu Dobroga, Lijepoga i Istinitoga i prevladaće uistinu. Slijedite gorljivo svoje ideale, i oni će postati realnima. Uklonite sve što Vas dovodi u odjeljivanja — sav pozljedljivi kriticizam, svu težnju za ponosnim nadmetanjem, sva neugodna osuđivanja, svu zavist, svu zlovolju, svu borbu za opravdanje samoga sebe — tada ćete upoznati mir što nadilazi razumijevanje i naučiti kako se primjenjuje snaga to donosi pravdu. Tako ćete se vinuti onom Kraljevstvu Nebeskome, što podnosi s veseljem i nasilje, a naše će se Teozofsko Društvo približiti onoj misiji Bratstva vršeći poslanje za Nj, kojemu smo ga predali već prije pola vijeka. Naprijed, braćo zakoraknite odvažno smjerom prema cilju. Nebojte se zapreka, ne očajavajte poradi prolaznoga poraza. Pouzdajte se u se kao što se mi pouzdajemo u svakoga Vas, jer nema nijednoga člana Društva koji ne bi bio u vezi s nama, ili čije pomoći ne bismo trebali.

Nismo li Vas odabrali zato što Vas trebamo? Vi trebate jedni druge, i mi Vas trebamo sve. Istupajte hrabro i junački za Istinu i Bratstvo, a mi ćemo biti s Vama duž vijekova. *Vijest Starijega Brata, 1925.*

BIT TEOZOFIJE

Svi ljudi ne mogu da budu okultiste. ali svi mogu da budu Teozofi. Mnogi koji nisu nikada čuli o Društvu Teozofi su, ne znajući za to ni sami, budući da je bit Teozofije u tom da se saglasi ono Božansko sa onim što je ljudsko u čovjeku, izražaj osobina njegovih nalik Božanskima i onih težnja njegovih i sklonosti kojima se izdiže iznad onih cemaljskih sličnih životinjskima. Ljubaznost, blagost, sklonost i dobra volja prema bićima uz nikakav osjećaj sebičnosti i savršena pravda jednako takova prema drugima kao što se očituje i prema samomu sebi, glavne su značajke njegove.

H. P. Blavatski prigodom američke skupštine, 1888.

Dvostruka misija Teozofa

[Govor što ga je **Dr. C. Jinarajadasa** održao prigodom Teozofskoga Kongresa u Barceloni, te ga je ponovio Krugovima na svom putu po Italiji):

Kada se sastajemo, kao i ovom zgodom, činimo to da posvjedočimo da Teozofske istine ne prestaju utjecati na naš život, i da ostajemo članovima Teozofskoga Društva, jer smo uvjereni da radom ovoga Društva, možemo pomoći napredak čovječanstva.

Ko ne zna šta je Teozofija, može nas smatrati kao skup ekzaltiranih ljudi, sa filozofskim ili religijskim tendencama, sa pogledom koji se gubi u oblacima, koji podržavaju vrlo slabu vezu sa zamašnim problemima praktičnoga života u surovim potraživanjima svijeta. Ali ko poznaje pravoga Teozofa što za mene ne znači samo člana Teozofskoga Društva, nego onoga koji je dovoljno razumio Teozofiju, i živi prema tome idealu, primjetiće odmah da je teozof mnogo više od učenjaka lijepih samo teorija. Teozof posjeduje onaj inteligentni buntovnički duh, koji čini univerzitetsku omladinu intolerantnom prema fiksiranom i određenom redu. Naš se buntovnički duh razlikuje od onog, jer ne vrši nasilje. Bilo u kojem ga smjeru teozof manifestira, vidi jasno kakve će uzrokovati promjene i u kojem će se stepenu javiti. Upravo u tome nam Teozofija može mnogo pomoći, jer ona nam pruža nesamo aspiraciju prema novome, nego nam otkriva, da u evoluciji postoji Božanski Plan. Pokazujući nam narednu etapu čovječjega razvitka, upućuje nas kojim ćemo putem stići do toga, i pruža nam stoga sigurnost u budućnosti i podobnost vlastite djelatnosti za nju. Mi proučavamo duboko Teozofiju, da znanje postane Moć, takova Moć kojom ćemo zaboraviti sami sebe, otvoriti svoju dušu velikim vizijama za služenje čovječanstvu, i da ih time privedemo do konkretnih realnosti.

Teozofske ideje pomalo će donjeti potpuni preokret. Kako nas sada malo ima, mnogi ismjehavaju naše ideje, a drugi ih preziru! Ali pripazite što mogu postići ideje: Prije Kolumba držalo se da put u Indiju vodi samo preko Istoka: Kolumbo je odlučio da putuje Zapadom. Ova revolucionarna smionost bila je početak nove ere u našoj civilizaciji. Tako djeluju i naše Teozofske ideje.

Mi teozofi možemo učiniti mnogo za svijet ali moramo svoje aktivnosti razdijeliti u dvije grupe. U prvu grupu bi pripadale metode teozofskoga istraživanja, kojima nastojimo protumačiti Božanski Plan, što svojom snagom tjera sve napretku. U ovaj se rad ubrajaju predavanja, knjige, govori i konverzacije, koji kazuju drugima koliko smo otkrili od Božanskoga Plana.

U drugoj grupi nalaze se sve praktične aktivnosti, koje su u saradnji sa Planom, da se uzmogne čim prije ostvariti cilj Teozofije, koji sastoji u tom da se postepeno oslobode sve ljepote Božanskoga Života, latentne čovjeku i u svakom biću. Nastojati, razumjeti Božanski Plan i ubrzati ga ispunjujući njegovu zadaću, to su naše dvije bitne aktivnosti.

U ovome radu svako je potreban: Najmlađi Teozof — po godinama ili po pripadništvu svojem u Društvu — kao i najzreliji: Nema djeteta koje ne bi moglo razumjeti kako cvijet, ili stablo, može kašnije postati domaća životinja a kako ova kasnije može postati dijete. I ovo razumjevanje izraženo u misao, jednako će tako pomoći da se ostvari Božanski Plan.

Dopustite da razjasnim ovu ideju. Samo intelektualno razumjevanje Božanskoga Plana, kako ga otkriva Teozofija približuje Plan, ukoliko je misao jasna i snažna, umu svakoga pojedinca. A jer se misao produbljuje u Božanski Plan, teozofsko razumjevanje — Logosa — Božanske Mudrosti, približuje samoga Njega čitavom čovječanstvu.

Ali nije dovoljno samo razumjevanje, mora se i na drugi način pomoći. Koji u istinu razumije pripada »plemstvu« čovječanstva; a jer je rečeno da u odnosu sa drugim dužnostima postoji »noblese oblige«, tako nam naše plemstvo nalaže osobito uzvišenu dužnost: da pospješimo ostvarenje svih čudesa koje dobivamo od Boga. Prirodno je da On, budući da je svemogući, može ostvariti volju svoju i bez nas! A jer je On, tako reći, podijelio Sebe u emanaciji, u kojoj smo mi, Njegova dieca, naš je rad s Njime dio Njegove radosti.

Dakle i mi imamo svoju »noblesse oblige«, sastojeći se u znanju što moramo učiniti, da Njegova volja postane zakonom na zemlji, kao što je zakonom i na Nebu.

Moram sada da iznesem pred Vas, još jednu drugu stvar, potrebnu u našoj civilizaciji, da se uzmogne čim brže ostvariti Božanski Plan. Radi se o radikalnoj promjeni u odnosu između muškarca i žene. Vi znate dobro, naročito Vi žene, kako čovjek

smatra ženu, u čemu ima potpuno krivo u koliko ne priznaje jednakopravnost muškarca i žene, jer su oboje inkarnacija Božanskoga života. Dok ne bude prihvaćena ova potpuna jednakost kao temeljni princip civilizacije, naš se svijet ne može smatrati uistinu civilizovanim. Svaka aktivnost koja ima tendencu da istakne i da daje praktičnu realnost onoj jednakosti izmedju muškarca i žene, jeste uistinu teozofski rad, barem prema tomu kako ja tumačim Teozofiju. Za mene vrijedi isto tako kao i za jevrejske mistike »Božanska Mudrost«, kao slatka moć što postavlja u red sve. Nije dakle moguće »da bude pravoga reda u civilizaciji čovječanstva, dok žena ne zauzme svoje mjesto uz muškarca, nesamo kao majka njegove djece, ne samo kao pomoćnica, nego kao jednaka, kao drug, sudrug, ako je potrebno i saradnik u svakom aktivitetu.

Dopustite mi da Vas potsjetim i na ono, što je Majstor K. H. pisao godine 1883, o odnosu žene u našem Društvu:

»Do sedam godina, kosti žene se nikako ne razlikuju od kostiju muškarca. Nijedan osteolog ne bi mogao otkriti kojem polu pripadaju. Misija žene jeste u tom, da postane majkom budućih okultista, to jest ljudi koji će se roditi bez grijeha. O oslobodjenju žene ovisi preporod i spasenje svijeta. Dok žena ne slomi okove seksualnoga ropstva, koji su joj nametnuti u svim vremenima, svijet neće imati vizije, o pravoj prirodi žene o mjestu koje je njoj dodijeljeno u ekonomiji Prirode. Prastara Indija, ona od Rishi-a prva je zaplovila ovim Oceanom Istine, ali Indija-post-Mahabaratska — je uza svo duboko znanje, to zanemarila i zaboravila je na to.

Svijetlo koje će zasjati ženi i cijelome svijetu kad se otkrije i potpuno razumiju najdublje Istine bezkrajnoga seksualnog problema, to će svijetlo da bude — nikada nevidjeno ni na moru ni na kopnu.

»Ovo svijetlo mora donijeti Teozofsko Društvo. Ovo će svijetlo, bljesak prave intuicije, prelijevati se svima i uzdizati sve, dok bude svijet imao od roda Budhe i Krista, jer će otkriti da čovjek ima u sebi moć stvaranja Božanskih ili demonskih sinova. Stigavši do ove spoznaje dogmatske će religije iščeznuti i demoni zajedno s njima«.

Ovakve riječi bude čudjenje u nama. Da li je ikad ko bio veći feminista od ovoga Majstora, koji je bio jedan od utemeljitelja našega Društva? Može li biti sjajnije vizije od one o čovječjem rodu, koji se sastoji sav od Budhe i Krista? Zapamtite da Majstor kaže: da će se ova slavna budućnost moći ostvariti samo onda, ako se promijeni sadašnje mišljenje o ženi, ako budemo priznali »njezinu pravu priprodu« i »mjesto koje je njoj dodijeljeno u ekonomiji prirode«. Zapamtite i ove riječi Majstora: »Ovo svijetlo mora donijeti Teozofsko Društvo«.

Može se raditi u raznim smjerovima da se pomogne ženi »da slomi okove svoga seksualnoga ropstva. Jedan je način takodjer i taj, da se ishodi za ženu potpuno političko pravo glasa.

Neka mi se dopusti ovdje da kažem: ako hoću da se ženi priznaje njezinu punu vlast i politička prava, nije to poradi toga jer sam vjerujem da su ova prava bitna za razvitak žene, nego zato što sam osvjedočen da su potrebna za napredak čovječanstva. Da se promijeni stav muškarca prema ženi u sadašnjici, držim kao jedini mogući način to, da se vrši na muškarce politički pritisak. Kad bi imali mnogo filozofa, koji bi bili u stanju sklonuti muškarce da promjene svoje mišljenje, ne bi bilo potrebno ovo političko oružje, ali dok je svijet takav, čim budu žene imale više političke snage, tim će vše muškarci dolaziti do ravnoteže i zdravoga rasudjivanja.

Naša je dakle misija kao teozofa, da započnemo eru filozofije, u kojoj inteligentnije žene i muškarci svijuh rasa ne će primati Istinu sa skepsom i dvoumicom, nego će znati da postoji Mudrost koju mogu upoznati, ako je hoće proučavati. Ali većina neće da razumije. Ona ima svoje jade i radosti, i uživa u svome malome svijetu. No kako su jednom u Grčkoj svi znali da postoji filozofija, i smatrali su barbarom onoga koji je nije hteo učiti; tako mora biti danas medju nama. O nama i našem radu ovisi to da svaki čovjek i svaka inteligentnija žena može saznati za Teozofiju, to jest za otkriće Božanskoga Plana ljudima. Neće svi pristupiti Teozofskom Društvu, ali će svi prihvatiti principe teozofije.

To je budućnost prema kojoj svijet polako koraca. Blago nama Teozofima, budemo li pioniri što će izgladiti stazu, kojom će jednoga dana čovječanstvo stići svomu cilju.

Il Bolletino. 1936.

Prevela s. Maša Kovačić

Dijamantski jubilej šezdesete obljetnice Teozofskoga Društva

17 novembra 1875—17 novembra 1935
Skupština u Adyaru od 26 do 29 decembra 1935

Pretsjednik Dr George S. Arundale razvrstao je različite radove za Jubilejsku Skupštinu u Adyaru, tako da je program daleko presizao označene dane. Od 15 decembra 1935 do 11 januara nalazi se u programskom nizu uvodnih i završnih sastanaka i priredbi. S jedne se strane uređuje čitaonica i prodavaonica knjiga a s druge strane muzejska galerija, izložba i pozorište, da sve to skupi red zvaničnih izlaganja za Dijamantski Jubilej.

Kao uvodno Mr. C. Jinarajadasa vodio je obred Mističke Zvijezde, koji je namijenjen javnosti. Ujedno je izložio svrhu Rituala, koja je u tom, da se pokaže Jedinstvo Vječne Istine.

Najveći dio izlaganja vršio se kao simpozij. Najizrazitija bila su četiri: »Šezdeset godina progresivne Teozofije«, »Širenje triju tačaka svrhe Teozofskoga društva u neposrednoj budućnosti«, »Teozofija i Teozofsko Društvo 1975« i »Osnovna načela Teozofije«.

»Teozofski Red Služenja« ovršio je svoj zbor 23 decembra 1935 sa osobitom notom za Jubilej šezdesete obljetnice, da svoje služenje upotrijebi u svrhu održanja Mira.

I »Teozofski Svjetski Univerzitet« održavao je prigodom Jubilejske Skupštine svoj sastanak, gdje je prof. E. Marcault istakao da je predmet Univerziteta istraživanje zakona evolucije i ostvarivanje uzgajanja.

Uveče 24 decembra 1935 okupila su se djeca indijskih radnika za božićnju slavu, koju su nastavili u Leadbeater Chambers u obliku koncerta sa starijima i gostima iz Evrope. Narednoga dana Shrimati Rukmini izvela je prema naročito dramsko muzičkom obliku plesno recitovanje vlastitoga djela u prikazivanju »Svijetla Azije« prema stihovima Sir Edwin Arnolda. Osobito se dojmio njen uvodni ples, a osvojio je zanosno labuđi plesni ritam u različitim prizorima sa Buddhom.

OTVORENJE SKUPŠTINE

Dijamantskoga Jubileja u Adyaru

26 decembra 1935 počeo je dan običajem što ga se uvelo za zlatni Jubilej pedesete obljetnice. U glavnoj dvorani pred svim okupljenim mnoštvom kongresista redale su se molitve svih Religija u obliku najstarijih i najuzvišenijih recitacija. Uru iza toga uslijedio je sastanak, da se raspravi zamisao, kako da se »Osvoji Svijet za Teozofiju«, vitalnom literaturom teozofskom.« Zatražilo se od sedmero lica liste sa 25 knjiga, koje bi poslužile kao uzorne. Najviše se puta našla zastupljena »Drevna Mudrost«, zatim »Tajna Nauka«, a iza ovih slijedilo je djelo »Ključ Teozofije«. Dr Arundale primjetio je tom prilikom, da je držao s obzirom na lozinku dotično predmet za Skupštinu u godini 1936, izražen rečenicom »Ima Plan«, da je zgodno upoznati one knjige što bi najbolje poslužile u svrhu proučavanja, da se otkrije u čem je plan. Poradi toga i u vezi s tim svakoga se dana našlo posebno razvrstanih skupova knjiga za prodaju, što se vrlo uspješno popularizovalo.

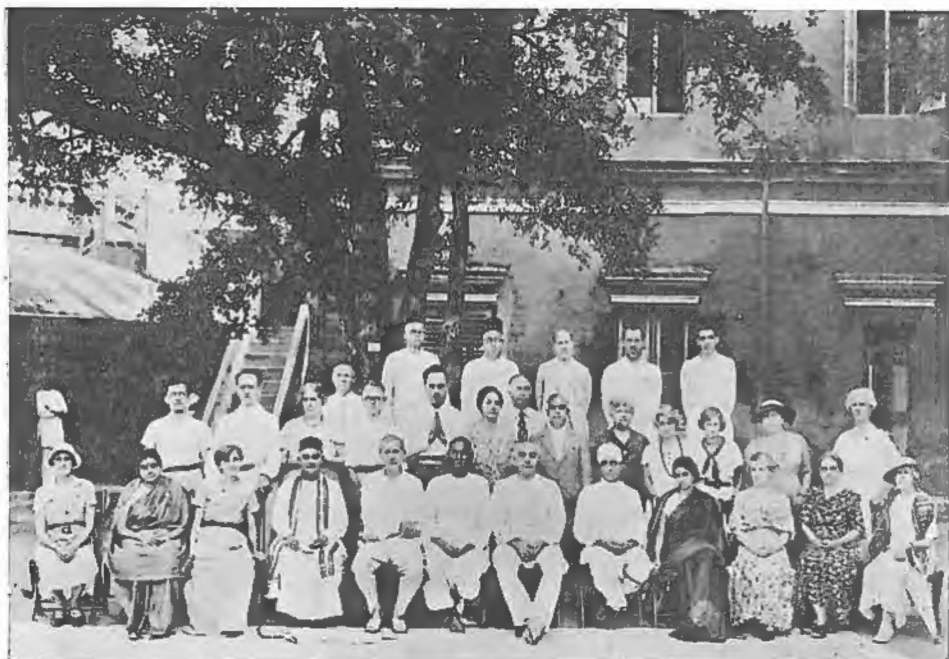
U 2.30 poslije podne otvorio je Pretsjednik u velikoj dvorani historijskoga Glavnoga nastana Međunarodnu Skupštinu Dijamantskoga Jubileja. Tu se našlo okupljeno oko tisuću trista članova iz dvadeset i jedne zemlje. Govor kojim je upravio pozdrave svima nalazi se u ovom broju u cijelosti.

Osim Pretsjednika zaredali su svojim pozdravnim govorima članovi Vijeća, izaslanici i pretstavnici pojedinih sekcija i drugih društava. Potpretsjednik Mr. Hirendra Nath Datta pozdravio je delegate. Za njim je slijedio blagajničar Capt. Sellon i tajnik Dr G. Srinivasa Murti.

Iz Jugoslavije pribivao je Jubilejskoj Skupštini u Adyaru brat g. Bruno Herzl. Dnevnik Dijamantskoga Jubileja »Adyarske Novosti« donijele su u svom broju od 28 decembra 1935 njegov telepatski pozdrav: Duboko osvjedočenje i iskrenost njegova glasa prenosili su ga svima. Ideali Teozofije nalaze se sadržani u najobičnijim riječima pozdrava, kojima se ljudi susreću u Jugoslaviji:

Zdravo, brate, (Good health be to my Brother)

Brat je mio, koje vjere bio (Whatever religion you have, you are welcome, my Brother).

ČLANOVI VIJEĆA JUBILEJSKE SKUPŠTINE U ADYARU 1935 PRIGODOM ŠEZDESETE OBLJETNICE TEOZOFSKOGA DRUŠTVA

JUBILEJSKA PREDAVANJA

Skupština Dijamantskoga Jubileja označila je četiri glavna predavanja sa imenima četiriju vodiča Teozofskoga pokreta. Prvo je održao Potpretsjednik kao Blavatski predavanje 26 decembra 1935 pod nazivom

Bog kao Ljubav

gdje je izložio da je Bog trinita, trojstvo Snage, Mudrosti i Blaženstva, jedinstvo toga troga; a i čovjek je: trojako biće jer je lika božanskoga; on postizava svoje božanstvo skladnim razvojem putem Zakona (Karma), Mudrosti (Jnana) i Ljubavi (Bhakti).

C. Jinarajadasa održao je drugo kao Olcott predavanje:

Neka Zavlada Svesvijet

kojim je isticao da se Teozof svojom ćudi razlikuje od drugih ljudi, time što ne zatvara vrata nikome, bez obzira na svoje vlastite interese. Religiju, nauku, umjetnost materijalni napredak, filozofiju ili filantropiju drži pojedinačkim otkrivenjima jedinstva. »Što većma upoznajete Boga, to jače pogled vaš proniče čovjeka... Kako svesvijet prelijeva se u vas, vijest se javlja u u nutrašnjosti vašoj, i morate da je predajete.«

Treće je uslijedilo istoga dana, 27 decembra, kao Besant predavanje kojim je prof. E. Marcault izložio temu

Moderna Teozofija i Evolucija

i upozorio, kako »Moderna Teozofija i nauka postepeno provjeruju i utvrđuju da su prošlost i budućnost pozitivno aktivne u sadašnjici, jedinstvenom Velikom Planu...!«

Četvrto je kao Leadbeater predavanje pripalo za 28 XII 1935 Mr. Geoffrey Hodson-u. Održao ga je pod imenom

Stvaranje i Bogovi

Studij o Stvaralačkom Procesu

i prošao nastajanje Sunčanoga Sustava pokazujući kako je to čovjek sebi sve sažimao, te je konačno došao do toga, da je sebe izrazio kozmički.

Prije svoga završnoga govora predao je

Dr Arundale Rezoluciju, koju je Skupština Dijamantskoga Jubileja primila u cijelosti:

Rezolucija Jubilejske Skupštine Šezdesete Obljetnice T. D.

1 Iskazujemo svom odanošću i puni zahvalnosti poštovanje Starijoj Braći koji su pokrenuli Društvo sa njegovom vijesti Istine i Bratstva i odabrali mu njegove prve i najveće vodiće.

2 Ovaj se Zbor zavjerava da će učiniti sve što je u njegovoj moći, da ostane vjernim uzvišenoj svrsi Društva.

3 Napose zahvaljujemo Dr Besant-ovoj i Biskupu Leadbeateru kao i svima što su duž zadnjih 60 godina predali se sasvim na služenje Društvu.

Sve je tačke Rezolucije popratio Pretsjednik silno uznositim govorom: »Svako ko je bio povlašten da za ovu zgodu dođe u Adyar neka primi i upotrijebi snagu što se prelila amo, da svom gorljivosti i pojačanom revnosti krene svijetom širenje Teozofije. Upravlja te pogled svoj onoj lijepoj budućnosti, svraćajte ga onom uzvišenom cilju, uočite svaku priliku, jer svako ima svoj posao da vrši... A ja ću ovo razdoblje, što mi pripada kao Pretsjedniku, upotrijebiti da usavršim sve oblike i načine kojima će Teozofija priticati Svijetu.

VLADE I TEOZOFIJA

Ima dva slučaja gdje su se Vlade kao državna pretstavništva zanimale za Teozofiju i Skupštinu Dijamantskoga Jubileja. Na badnjak je stigao u Adyar Bruno Herzl, kojemu je Vlada Jugoslavije pomogla da podmiri troškove putovanja, bio je to dar u znak priznanja Države za njegova predavanja, što ih je duž više godina održavao školskoj mladeži o izgradnji značaja.

Drugi je slučaj Francuske Vlade, koja je izaslala gdicu Dr Brosse nesamo da prouči odnos indijskih yogi-a s obzirom na svijest fizičkoga tijela, već i da bude zvanično nazočna na Skupštini. Kako će živo moći da piše o obadvjema tim predmetima!

(Adyar News, 31 Decembar 1935)

17. novembra 1935

U Adyaru su zabilježili znameniti događaj za dan 17 novembra 1935. Pokraj Hindujskoga Hrama u Adyaru zasadila je pomenutoga dana Shrimati Rukmini Devi biljčicu, mladicu Banyanskoga drveta, predočivši živo i vizijski golemost stabla sjenovite krošnje kao takmaca glasovitom Banyanskom drvetu u Blavatski bašći koje je po veličini drugo u svijetu. Dr Arundale nadovezao je u skladu veselja na to svoju sliku vizije, kako će stota obljetnica Društva — 1975 [illegible] ući dražesnu staru gospođu gdje sjedi p[illegible] vetom, okružena sa kojima od sadaš[illegible] mladih, tada već odraslim muževima, dok [illegible] od roditelja naći se uz nju kao djeca [illegible] ćujući joj skute i donoseći joj cvijeće. U taj se čas našao u blizini maleni dječak i posuo Rukmini cvijećem. Novo se Banyansko drvo zove Krishnamaram ili prema botaničkom nazivu Ficus Krishma. Takovih ima vrlo malo uopće, a nekoliko ih je samo u Indiji. Zatim je Rukmini pričala legendu o Krishmi.

Jugoslavensko Teozofsko Društvo održalo je 17 novembra 1935 u slavu jubileja šezdesete obljetnice društva

VI Kongres i XII. godišnju Skupštinu

Za Bansku upravu bio je nazočan i zastupao je njen izaslanik v. komesar g. Kosta Zec sa policijskim podnadzornikom Jurjem Šoštarićem. Među pretstavnicima bratskih Društava pozdravili smo pretsjednike i pretsjedničke zamjenike Dr Milicu Bogdanović, Dr Pavla Fröhlicha, Dra Čedomila Veljačića, g. Eugena Pusića, gđe. Ljuba Grabarić i Anku Gvozdanović, te izvjestioca naše štampe g. Šalića.

Sav je rad bio pomno spremljen; stoga je Kongres priklonio svu pažnju predavanju teme:

Šezdeset godina Teozofskoga Društva, a Skupština rezoluciji za
Bratstvo i Čovječja Prava.

U nizu Kongresa i Godišnjih Skupština ovaj je zbor u bratski skladnom prijateljstvu postigao najveći svoj uspjeh.

RIJEČ OMLADINI

prigodom šezdesete obljetnice Teozofskoga Društva kao pozdrav za osnutak S. F. M. T.

Pretsjednik George Sydney Arundale sokolio je mlade ljude, »neka bi živjeli i radili u duhu Teozofije i otsijevali svijetlom ustaljene predanosti Društvu«, budući da će jedino tako »biti vrijednima da primu baštinu što su je tako brižno njegovali i tako joj vjerno služili stariji njihovi«, i upravio im taj pozdrav za osnutak
Svjetske Federacije
Mladih Teozofa

»Teozofija« izlazi 6 puta na godinu. — Vlasnik i izdavač: Jugoslavensko Teozofsko Društvo, Zagreb, Mesnička 7, III. kat. — Odgovorni urednik: Dipl. Ing. Božidar Prikril, Zagreb, Vinkovićeva ul. 9. — Tisak Zagrebačke Privredne Štamparije. — Odgovara: J. Boranić, Mesnička ulica broj 49.